

ПАМ'ЯТІ ВОЛОДИМИРА ВАСИЛЬОВИЧА ЛУЦЯ

DOI <https://doi.org/10.32837/chc.v0i40.396>

Харитонов Євген Олегович,

доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент Національної академії правових наук України,
завідувач кафедри цивільного права
Національного університету «Одеська юридична академія»
ORCID ID: 0000-0001-5521-0839

СПОМИН ПРО В. В. ЛУЦЯ

Володимира Васильовича Луця я вперше побачив у 1979 році у Московському державному університеті, де «підвищував свою кваліфікацію» на ФПК протягом усього другого семестру.

Одного ясного морозяного дня в аудиторію, де зібралося кілька десятків цивілістів – слухачів ФПК, що приїхали з різних міст колишнього СРСР, з кимось з професорів кафедри цивільного права МДУ зайшла невисока на зріст людина у світло-сірому костюмі, стримана і спокійна. Тоді вразили саме спокій і витримка, оскільки його докторська дисертація мала пройти щось на кшталт «передзахисту» перед досить великим (і до того ж «непередбачуваним») зібранням фахівців у галузі цивілістики та суміжних галузей.

Не пам'ятаю вже деталей того обговорення, але збереглося загальне враження розважливості під час відповідей на питання і загальної достоїнності поведіння.

Коли більш ніж через п'ятнадцять років потому ми познайомилися особисто, я нагадав

Володимирі Васильовичу той випадок. Ми поговорили про захист ним докторської (а мене ця тема дуже цікавила, бо сам готувався до захисту і просив Володимира Васильовича бути офіційним опонентом), і тільки тоді я зрозумів, чого вартував йому тоді той спокій.

Потім Володимир Васильович був одним з опонентів по моїй докторській дисертації, а таке не забувається.

На щастя, наші стосунки не завершилися з цією подією. З Володимиром Васильовичем і надалі нас пов'язували тривалі добрі стосунки, у яких він був старшим доброзичливим товаришем, а я – колишнім «підзахисним», що відчував глибоку повагу і зберігав почуття щирої вдячності всі роки нашого спілкування.

З часом ці стосунки стали також основою взаємин між сучасною Одеською школою цивілістики і Володимиром Васильовичем Луцем: його щира підтримка і сприяння, наші щира любов і повага!

Тепер залишилась наша вдячна Пам'ять.